

ОБ'ЄДНАННЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ У КЛАСТЕРИ ЯК МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Скрипник К.Ю.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В умовах економічної кризи ще більше зростає роль малого бізнесу в економіці будь-якої країни. Ряд економістів вважає, що «дно кризи» пройдено, але при продовженні стагнації, занепаду промисловості та інших явищ, супутніх економічній кризі, мале підприємництво стає найбільш перспективною сферою розвитку економіки.

Вирішення питання конкурентоспроможності для підприємств малого та середнього бізнесу є першочерговим питанням. Для забезпечення конкурентоспроможності підприємств, клієнту необхідно не тільки надавати високоякісній і високотехнологічній товар, але й постійно удосконалювати виробництво, забезпечувати свою діяльність сировинними, матеріальними, висококваліфікованими трудовими ресурсами. Для цього підприємствами може застосовуватися кластерна стратегія об'єднання підприємств.

Згідно М. Портеру, кластер - це сконцентрована за географічною ознакою група взаємозалежних компаній, спеціалізованих постачальників, постачальників послуг, фірм у супутніх галузях, а також пов'язаних з їх діяльністю організацій (університетів, агенцій із стандартизації, торговельних об'єднань), конкуруючих, але разом з тим співпрацюючих між собою. Оцінка результативності функціонування малого підприємства у кластері може здійснюватися: 1) з позиції успішності функціонування кластера; 2) з позиції підприємства що входить до кластеру; 3) з боку наслідків для економіки держави; 4) з точки зору галузевого ринку; 5) такими показниками функціонування кластерів, як: прибутковість, сприйнятливість інновацій, фінансові потоки та інше; 6) з точки зору кількості створених робочих місць; 7) з точки зору популярності кластеру, прагнення увійти в кластер.

Об'єднання малих підприємств у кластери спрямовує на зміну в суспільстві структури праці, трудових відносин, зайнятості населення, сприяє виникненню нових видів діяльності та створює нові робочі місця. На такій основі виникає нове соціальне оточення, в якому інформація та наукові знання стають головними продуктивними факторами і починають визначати як стратегічний потенціал суспільства, так і перспективи його розвитку.